

FILIP VAN ZANDYCKE

ETTERBEEK, België, °1964 -Aalst

hoedgekruid@gmail.com

Filip Van Zandycke – beeldend woordenaar

Tussen 1992 en 1995 is Filip voor korte of langere tijd verslaggever/journalist op de Filippijnen, Thailand, Cambodja, Japan en Irak.

Zijn foto's en reportages verschijnen onder andere in Panorama, De Morgen en Het Volk.

In 2006 brengt Ismail Kadare hem naar Albanië. Het jaar daarop leest hij zich in Bosnië-Herzegovina doorheen de boeken van Serge Van Duijnhoven. In 2008 vindt hij bij het meer van Palic (Servië) een ark.

Vandaag kijkt hij op zijn wijze naar deze wereld: vanuit zijn eigen buurt, vanuit zijn eigen raam, in zijn eigen taal met een blik op de wereld van iedereen, *hier* en *elders*.

Zijn *Venster Op De Wereld* geeft zicht en kijkt uit op een heel eenvoudig verhaal: een fotokroniek, indrukken van *elders* gelinkt aan plaatjes van *hier*.

Uit die vertellingen ontbloot hij woorden, verlucht ze tot zinnige beelden, slaakt ze tot sloGAGA's en vertolkt ze in dichtHAHA's.

Sommige teksten bij de foto's zijn licht poëtisch. Andere zijn down-to-earth, met aan de zijkant artikels en reportages die hij schreef.

De beelden die hij onderweg tegenkomt, giet hij in fotowoorden. Niet als professioneel fotograaf, noch als auteur, wel als een beeldig woordenaar die van letters een snapshot maakt.

Zijn afdrucken begrenst hij met oude kaders: die vormen een raamwerk op zichzelf.

Met *Venster Op De Wereld* legt Filip dus de link tussen ver weg en dichtbij.

Filip woont in Etterbeek (Brussel) en is artistiek coördinator van de socio-culturele organisatie vzw HoedGekruid (www.hoedgekruid.be)

[Bib] 4 X B in Elsene

De tentoongestelde foto's zijn genomen in België en Servië. Loop zeker eens binnen in de Nederlandstalige bibliotheek van Elsene. (<http://www.elsene.bibliotheek.be/>)

Op de expositie vind je foto's van Servië in België, van Serviërs in Brussel, van Belgrado in Belgrade. Het accent ligt op de gelijkenissen, de overlappingsen, ... tussen België en Servië.

Tijdens de expo kan je kennismaken met literatuur uit ex-Joegoslavië, met *rek*-gedichten in het Servo-Kroatisch,

In de themastand *Mimesis-in-Brussel-Subotica-Palic* dobber je rond in een artistieke ark. De zeemeeuw van Tito zie je vliegen en in *Cinema Komunisto* ontdek je een script verschillend van de werkelijkheid.

“ Ik ben geen kunstfotograaf. Ik ben misschien zelfs wel geen goed fotograaf, technisch gezien. Maar ik ben wel een goede getuige. De camera is voor mij slechts een instrument. Just get it clear and sharp, dat is mijn taak. Ik maak er bewust geen kunst van. “

(Uit de roman “WIJ NOEMEN HET ROZEN” van Serge van Duijnhoven)